

РЕШЕНИЕ

№ 6354

гр. София, 26.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8348** по описа за **2012** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Х. П. В., ЕГН [ЕГН] от [населено място] 1592,[жк], [жилищен адрес] ап.17 срещу РЕШЕНИЕ от 21.06.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 111-ти състав по нахд № 13052/2011 г., с която е потвърдено изцяло наказателно постановление (НП) №83860 от 14.12.2010 г., издадено от началник „АНД” в отдел “Пътна полиция” при СДВР, с което на основание чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5, предл.3 от ЗДвП му е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 лв. за нарушение на чл.6, т.1, предл.4 от ЗДвП. В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните норми. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено изцяло наказателно постановление №83860 от 14.12.2010 г., издадено от началник „АНД” в отдел “Пътна полиция” при СДВР.

Ответникът по касационната жалба началник „АНД” в отдел “Пътна полиция” при СДВР не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за

неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 21.06.2012г. СРС, НО, 111-ти състав по нахд № 13052/2011 г.е потвърдил НП №83860 от 14.12.2010 г., издадено от началник „АНД” в отдел “Пътна полиция” при СДВР, с което на касатора на основание чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5, предл.3 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 лв. за нарушение на чл.6, т.1, предл.4 от ЗДвП. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Е. К. К., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при установяване на административното нарушение и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и като е кредитирал показанията на свидетеля К. е приел, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.6, т.1 ЗДвП, като не е съобразил поведението си на пътя с пътната маркировка М-10, поради което правилно е санкциониран съгласно разпоредбата на по чл.179, ал.2 вр. Ал.1, т.5, ЗДвП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 111-ти състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон.

На основание чл.220 АПК съдът възприема изцяло правилно установената от СРС фактическа обстановка: На 03.10.2010 г., около 22:15 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от Околовръстен път към [улица]на кръстовището с [улица]касаторът В. при управлението на л.а. марка „Ф.”, модел „Б.” с ДК [рег.номер на МПС] се престоил в дясно пътно платно, сигнализирано в пътна маркировка М-10, указваща лентата, която трябва да заемат ППС за продължаване на движението в желаната посока, а именно в дясна пътна лента. Навлязъл в кръстовището при зелен светофар, но в нарушение на пътната маркировка, продължил направо, където се намирал л.а. марка «С.», модел «С 3» с ДК [рег.номер на МПС] също в нарушение на правилата за движение по ЗДвП, при което настъпило ПТП между посочените МПС. На местопроизшествието по сигнал на ОДЧ бил изпратен свидетелят К., който снел обяснения от участниците в ПТП и други очевидци на настъпилото ПТП, били попълнени декларации и съставен протокол за ПТП, както и актове за нарушение на ЗДвП на двамата участника в ПТП. По отношение на касатора контролните органи приели, че е нарушена нормата на чл.6, т.1 ЗДвП вр. с Наредба № 2/17.01.2010г. за сигнализацията на пътищата с пътна маркировка. Касаторът вписал възражения в съставения му АУАН №83860 от 04.10.2010г., че «на кръстовището се престоил в крайна дясна лента и при зелен сигнал на светофара, предприел маневра завой на дясно». Разпитан като свидетел

пред СРС актосъставителят К. установява, че помни конкретния случай за настъпило ПТП между две коли на [улица]и [улица]. На място били разпитани двамата участници в ПТП, като касаторът обяснил, че се движел по [улица], навлязъл в дясна пътна лента, но посоката му била към центъра, т.е. за направо, докато дясната пътна лента била обозначена с маркировка, че е само за десен завой. Свидетелят К. възпроизвежда в детайли, обяснението, което му било предоставено от В. при посещение на ПТП: движел се по [улица]към Центъра в лентата за направо, но видял, че пред него има много коли, видял, че свети зелено и за да не чака, минава в дясната лента, която е само за десен завой. ПТП станало на кръстовището. В собственооръчно попълнената по повод на произшествието декларация касаторът В. отбелязал, че на кръстовището на [улица]и [улица]бил ударен от автомобил «С.», който бил навлязъл на червен сигнал в зоната на кръстовището. В декларацията на другия участник в ПТП С. Т. е посочено, че е навлязла на зелен сигнал на светофара, без да забележи другия автомобил. Бил съставен Протокол за ПТП бл.№1352165 от 04.10.2010г., в който са посочени следните обстоятелства и причини за настъпване на ПТП: л.а. «С. СЗ» се движел по [улица], навлязъл на кръстовището с [улица]на зелен сигнал, но с невъзможност да напусне кръстовището до смяната на сигнала, с което става причина за ПТП с навлизания на зелен сигнал, но неправилно движещ се л.а. «Ф. Б.», който от лентата за десен завой и при пътна маркировка М-10 продължава направо. След удара л.а. «С. СЗ» се завъртял и се ударил в бордюра. Описани са щетите по автомобилите: преден десен калник, предна и задна десни врати, десен праг, дясно странично огледало, предна и средна колонка за л.а. «С. СЗ» и предни калници, преден капак, предна броня, маска, 2 броя фарове, основа на броня за л.а. «Ф. Б.». На място контролните органи са изискали писмени декларации от независими свидетели - очевидци на ПТП. Съгласно декларация на К. А. Г., който бил спрял като втора кола в лявата лента на пресечката с [улица], при светването на зелен сигнал л.а. «С. СЗ» се доизтеглял. В същия момент от най-дясната лента се появила друга засилена кола, която нямала намерения да завива надясно. Свидетелят Г. дава заключение, че и двамата водачи са преминали на зелено, но този по [улица]от най-дясното платно имал намерение да продължи направо. Съгласно писмена декларация на Л. А., ЕГН [ЕГН] същата станала свидетел на ПТП, при което «Ф. Б.» навлязъл неправилно по [улица]и се ударил в дясната врата на «С. СЗ». Установява се от декларацията на Н. Х. И., ЕГН [ЕГН], че същият пътувал в автомобила, който се движел по [улица]. На кръстовището с [улица]навлезли на зелен сигнал, но при пресичане на втората трамвайна линия били ударени от спортен автомобил, който се движел по [улица]посока НДК. Видно от декларацията на И. П. В., ЕГН [ЕГН] л.а. «Ф.» навлязъл неправилно по [улица]и ударил л.а. «С. СЗ», защото се движел с твърде голяма скорост. Така всички независими свидетели очевидци на произшествието, за които може да се предполага, че са обективни и безпристрастни, тъй като не са заинтересовани от изхода на спора, установяват неправилното поведение на касатора В. при управлението на л.а. «Ф.». Св. Г. и св.И. установяват посоката на движение на л.а. «Ф.» - направо,

но от дясната пътна лента. Свидетелката А. посочва, че л.а. «Ф. Б.» навлязъл неправилно по [улица], а св.В. – че автомобилът на касатора се движел с висока скорост. Касае се за твърде голяма група от незаинтересовани свидетели, чиито показания съвпадат и са напълно безпротиворечиви. Описаният от независимите свидетели механизъм на произшествието напълно съвпада с това, което касаторът В. е споделил пред контролния орган К. - пояснил, че искал за продължи направо, тъй като посоката му на движение била към Центъра, но в лентата за направо имало много коли, при което В. минал в дясната лента, която обаче била само за десен завой, като обозначена в пътна маркировка М-10. Свидетелските показания напълно съвпадат с писмените доказателства по делото - протоколът за ПТП, скицата към протокола и описаните в него щети по автомобилите (щетите по автомобила на касатора са в цялата предна част, а не само в страничната външна част, ако същият е предприел маневра «завой на дясно»). Очевидно доводите на касатора, че имал намерение да завие на дясно са плод единствено на защитната му теза, която не се подкрепя от нито едно от събраните пред СРС доказателства.

Касационната инстанция приема, че районният съдия е изпълнил задължението си по чл.13, ал.1 НПК за разкриване на обективната истина, като служебно е предприел действия по събиране на доказателства чрез разпит на актосъставителя и изискване на писмени доказателства. При правилна преценка на събрания по делото доказателствен материал районният съдия е направил правилен извод за осъществяване от касатора на състава на нарушението по чл.6, т.1 ЗДвП вр. Наредба № 2/17.01.2001г. за сигнализацията на пътищата с пътна маркировка. По изложените съображения не е допуснато и твърдяното в касационната жалба оплакване по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК – неправилно приложение на материалния закон.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение без дата на СРС, НО, 111-ти състав е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 21.06.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 111-ти състав по нахд № 13052/2011 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.